

Nr 272

Av herr Christenson i Malmö, om tullfrihet för juteväv.

Vid 1958 års riksdag genomfördes en ny tulltaxa. Underlaget för de nya tullsatserna hade bl. a. tillkommit efter kontakter med de nordiska länderna. I Danmark blev inte folketinget klart med sin behandling av tulltaxorna förrän på våren 1959. I ett flertal varugrupper blev de svenska och danska tulltaxorna olika utformade, bland annat i fråga om tullen på juteväv och säckar samt påsar av liknande materiel, där den svenska tullsatsen fastställdes till 11 procent, medan Danmark har denna råvaruprodukt tullfri.

Dessa olika tullsatser vållar komplikationer i Sverige. När det gäller import av bolsterplattor av kokos och sisal o. s. v., i vilket juteväv ingår, är dessa alster tullfria. Vid framställning av dessa varor får den svenske fabrikanterna betala 11 procent tull för juteväven. Vid export av stoppmöbler blir konkurrenskraften också i viss mån försvagad. Ur praktisk affärssynpunkt är det lämpligt att likartade tullar utformas på detta område. Juteväven användes för tillverkning av säckar, i bil- och möbelindustrien och som isoleringsmedel i byggnadsmateriel.

Frågan har också andra aspekter. Jute kommer från de så kallade utvecklingsländerna och i huvudsak från Indien och Pakistan. Med hänsyn till vårt lands inställning till utvecklingsländerna bör protektionistiska åtgärder av detta slag avlägsnas.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen — i syfte att underlätta införsel av råvaror från utvecklingsländerna — måtte besluta att säckar och påsar för förpackningar av jute eller av annat textilmateriel (statistiskt nummer 6203) och juteväv (statistiskt nummer 5710) måtte överföras till de tullfria varugrupperna.

Stockholm den 24 januari 1962

Carl Christenson

Malmö